

Evangelietexterna

Matteus 21:1-12, Markus 11:1-10, Lukas 19:28-40, Johannes 12:12-19

Inledning

I Sverige är denna söndag en stor dag med bred folklig förankring, visst har Alla helgons dag börjat få samma stor breda uppslutning i Svenska kyrkan, annars är ju första advent en av de stora kyrkodagarna. Årstiden med mörker regn och rusk, eller redan vintersnö, ropar efter ljus som tänds. Att texterna som handlar om hur Jesus, för första gången, tar emot Hosianna-jublet kombineras med kyrkligt nyårsfirande med ljus och härlig musik har bidragit till att göra dagen till en festdag inför julen. När det gäller advent i betydelsen ankomst handlar denna söndag om Kristus som kommer till sitt folk och sin kyrka och förkunnar fred och ett nådens år från Herren. Trots att berättelsen om Jesu intåg finns både på denna söndag och på palmsöndagen, gör sammanhanget att karaktären blir så olika. Advent blir fest, Jesus rider in som den konung han är. Palmsöndagen får en skugga av Golgata över sig. Denna dubbelhet möter vi ju egentligen i Hosiannaropet. Vi tänker ju seger och jubel i våra Hosianna-sånger, men Hosianna betyder "Herre, hjälp oss!" Vårt kyrkoår börjar idag; Luther talade om juldagen som kyrkoårets början, och i östkyrkan börjar det liturgiska året i september.

Väntan

Advent betyder ankomst, men handlar egentligen om väntan. *Att fira advent betyder egentligen att kunna vänta.* Är det inte därför vi har adventskalendrar och ljusstakar där vi räknar ner veckorna? Maria, Jesu mor, tillhörde förmodligen de "stilla i landet", de som väntade på Messias ankomst. Att vara from, är att ständigt vänta på mer av Herren. Det kan vara frustrerande, att ständigt leva i detta nu, men ännu inte riktigt vara framme. Vi kan se Gud, ana honom på ryggen, men bilden kan vara mer eller mindre tydlig. Hur gör jag så jag slipper vara frustrerad, hur gör jag för att se Gud tydligare, här och nu? Fornkyrkan, med sina kyrkofäder, ropar med Psalmisten (Ps.46:11): *"Lugn! Besinna att jag är Gud, upphöjd över folken, upphöjd över jorden. (NT 81). "Bli stilla och besinna att jag är Gud, upphöjd bland hednafolken, upphöjd på jorden."* (Folkbibeln). Gud är Gud, glöm inte det. Och den som söker Herren, söker inte förgäves.

Advent - Herrens ankomst, eller väntan på densamme

Han kom, han kommer, han skall komma åter

Men han har kommit. Vi behöver inte vänta. Och advent betyder ju detta; ankomst. *Och Kristus kom, han föddes, han kommer, i ord och sakrament och i vårt liv, i gudstjänst som i vardag och han skall komma åter, på den sista dagen. Jag tänker på Gaius Julius Ceasar. Han som kom, såg och segrade. Veni, vidi, vici (jag kom, jag såg, jag segrade) som Ceasar lär ha uttalat efter sin seger över kungen av Pontos, i nuvarande Turkiet, år 47 f. Kr. Slaget gick så snabbt, så Caesar hann knappt landa i tanken. Veni vidi vici. Jag tycker det stämmer med Jesus. Han kom, han såg, han segrade; men inte en snabb lättköpt seger.*

Han kom, han såg, han segrade

- Han kom - Joh. 1:1.5, 14 *I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det... Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.*
- Han såg - Luk. 19:41, 42 *När han kom närmare och såg staden började han gråta över den och sade: "Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig.*
- Han segrade - Kol 1:15 *Han har klätt av väldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.*

Triumftåg

När Jesus red in i Jerusalem och tog emot hyllningarna var det ju inte bara jubelropare med på plats, fariséerna gick och muttrade i leden och ville att folket skulle tystna. Här skulle jag vilja göra upp en tablå med alla aktörer och kolla var du befinner dig. Vi börjar med lärlingarna. De som inte riktigt vet vad som händer, men är glada att det händer. De vet inte vart de är på väg, men kul är det. Tacksamt ovetande om vad som kommer om några dagar, att det fanns ett pris att betala att vara en efterföljare till Jesus. Men nu är det fest. Sen har vi åsnan. Den som alltid har fått utstå så mycket, trots att den är vår äldsta vän, äldre än hunden som bundsförvant till människan. Inte dum, inte envis, men arbetsam och här en bärare av Kristus. Sen har vi folket och speciellt barnen, som i barnslig förtjusning hyllar Jesus, som inte kan annat, för det bara bubblar över. Läger ut mantlar och palmblad framför Jesus och hyllar honom som den kung han är. Och så har vi

Advent – Herrens ankomst, eller väntan på densamme

muttrarna, fariséerna, som inte deltar i jublet, som håller sig på håll och inte vill delta, för det passar sig inte. "Kan Jesus inte få tyst på folket."

Vem är du

Vem är du; en glatt ovetande lärjunge, bekymmersfri om priset? Åsnan som sliter och arbetar men bär Jesus med stolthet. Det lovsjungande barnet, eller åskådaren som muttrar och tittar snett på det som sker. Vem vill jag vara? Jag vill inte vara en Sanballat-typ; se Nehemja och byggandet av murarna, de har alltid funnits och finns i alla församlingar. Men jag tycker vi är på många sätt förskonade från Sanballat-människor men behöver be om beskydd mot, och jag tror receptet är glädje. Att finna glädjen i Jesus och i församlingen, då försvinner tendenserna som vi har, för vi har nog alla lite Sanballat-ande i oss. Vill jag vara som lärjungarna, olyckligt ovetande? Kanske, samtidigt så säger Jesus att det har sitt pris att följa honom, och vi ska beräkna kostnaden innan vi sätter igång att verka för hans rike. Det kan vara tufft, en andlig kamp som inte alla förstår, men samtidigt kan vi inte annat, för mötet med Jesus kommer vi inte ifrån. Den lovsjungande församlingen, barnen med sina glädjerop. Är jag en av dem. Ja, förhoppningsvis, men är jag så djupt rotad så att inte jubelropet vänder till korsfäst, som det gjorde för många i Jerusalem för 2000 år sedan. Det tog fyra dagar, så hade ropen vänt, från Hosianna, Herre rädda oss, till korsfäst, rädda dig själv nu. Eller kanske du tillhör kategorin jag inledde med, den väntande, kanske frustrerat väntande, du som undrar: "varför händer det inte mer i mitt liv? Var är Jesus?" Du som kanske har bett med Jakobs ord: "Jag släpper dig inte med mindre än att du välsignar mig." Eller känner igen dig i Davids ord i Ps. 42:2 *Som hjorten längtar till bäckens vatten, så längtar jag till dig, o Gud.*

Hur?

Oavsett vem du är nu, så är det ju så med Guds rike att man har alltid en chans till nystart, eller att växa vidare. Temat för första advent betonar ju det också, "ett nådens år från Herren." Hämtat från Luk 4:17-19. Den som kommer till Herren, visar han aldrig bort. Och den som ber gode Fadern om helige Ande, ger han helig Ande. Bli stilla och besinna att Herren är Gud. Är det märkligt att Koras söner uttrycker sig så, kanske det är först när vi blir stilla vi kan höra Gud? Sätt en pinne i hjulet, i ekorrhjulet som bara accelererar. Jag tror också att delaktigheten hjälper oss framåt, kommer vi ner från åskådarplatsen i Guds rike och kommer i bättre funktion, finner den uppgift som är min, så växer jag, i tron och gemenskapen. Det finns

Predikan i Korskyrkan den 29 november 2009

Advent – Herrens ankomst, eller väntan på densamme

stunder i livet när jag måste dra mig tillbaks och liksom slicka såren, men vårt grundläge tror jag ändå är att få leva i ständigt in- och utflöde.

Vi ber

Vi har fått ett nådens år från Herren, låt oss börja det nya året. Nu ber vi: *Herre, låt oss få börja om med dig, igen, låt oss få sträcka oss mot dig, lära känna dig mer, se dina möjligheter. Låt oss få vara med i det äventyr som det skulle kunna innebära när vi är med dig. Vi vill inte vara muttrare som står också på när det händer på andra ställen men inte hos oss eller i våra liv. Vi vill, Jesus, vara mogna efterföljare, frimodiga efterföljare till dig. Och vi vill ha mer av dig, kom Helige Ande, in i våra liv.*

Amen